

تحلیل چندسطحی؛ راهکاری برای خطاهای حاصل از تجمعیع داده‌ها: استفاده از داده‌های سطح دانش‌آموز و معلم تیمز ۲۰۱۱

* زهرا نقش

نامه: ۲۰/۳۰/۵۹
ریافت: ۲۰/۳۰/۵۹
مقاله:

چکیده

مشکل بوم‌شناسی در تحلیل داده‌های تجمعیع، مشکل آماری جدی در اغلب پژوهش‌های است. در این مقاله ضمن توضیح مشکلات مربوط به تحلیل‌های تجمعیع و تجمعیع‌زادایی، مدل‌یابی چندسطحی به‌ویژه مدل‌یابی خطی چندسطحی (HLM) به عنوان روشی جایگزین معرفی شده است. پژوهش حاضر از نوع همبستگی است و رابطه میان متغیرها در ۶۰۲۹ دانش‌آموز پایه هشتم شرکت‌کننده در آزمون تیمز (۲۸۱۶ دختر و ۳۲۱۳ پسر) که پرسشنامه استاندارد آن را تکمیل کرده بودند، بررسی شد. نتایج بررسی رابطه مقدار تکلیف و مدت زمان انجام آن بر عملکرد ریاضیات دانش‌آموزان نشان داد که بین متغیر مقدار تکلیف و مدت زمان انجام آن با عملکرد ریاضیات در سطح دانش‌آموز رابطه معنی‌داری وجود دارد ولی این رابطه در سطح معلم معنی‌دار نبود. نتایج همچنین سودمندی تحلیل چندسطحی در داده‌های آشیانه‌ای را نشان داد.

واژگان کلیدی: مدل‌یابی چندسطحی، تجمعیع، خطای بوم‌شناسی، مقدار تکلیف، مدت زمان انجام تکلیف، عملکرد ریاضیات

نامه: ۲۰/۳۰/۵۹
ریافت: ۲۰/۳۰/۵۹
مقاله:

مقدمه

ساختار داده‌ها در علوم اجتماعی و علوم تربیتی اغلب سلسله‌مراتبی^۱ است. بدین معنا که متغیرهایی در سطح فردی وجود دارد و خود افراد نیز در واحدهای بزرگ‌تری گروه‌بندی شده‌اند. مثلاً در آموزش و پرورش، دانش‌آموزان در درون کلاس‌ها گروه‌بندی می‌شوند برخی متغیرها ویژگی‌های دانش‌آموزان را توصیف و برخی توصیف‌کننده ویژگی‌های کلاس‌ها هستند. این متغیرهای توصیف‌کننده کلاس‌ها ممکن است تجمعیع^۲ شده متغیرهای سطح دانش‌آموز باشد و یا می‌توانند متغیرهایی باشند که از سطح کلاس به دست آمده‌اند. تجمعیع داده‌ها فرایندی است که در آن داده‌های سطح پایین جمع شده و متغیر سطح بالاتر را می‌سازند. مثلاً وقتی محقق وضعیت اجتماعی-اقتصادی دانش‌آموزان یک کلاس را جمع می‌کند و متوسط وضعیت اجتماعی اقتصادی کلاس را به دست می‌آورد، متغیر وضعیت اجتماعی-اقتصادی را تجمعیع کرده است (بریک و رادنبوش^۳، ۱۹۹۲). هدف اصلی این پژوهش، معرفی شیوه آماری درست در برخورد با متغیرهای سطوح مختلف است. دو رویکرد رایج در مواجهه با این داده‌ها وجود دارد که هر دو دارای مشکلات زیادی هستند. اول، رویکرد "تجمعیع‌زادی"^۴ است؛ در این رویکرد تمام متغیرهای سطح بالاتر در سطح فردی در نظر گرفته می‌شوند. ویژگی‌های معلم، کلاس و مدرسه در سطح فردی در نظر گرفته شده و تحلیل در سطح فردی صورت می‌گیرد. مشکل این رویکرد در این است که دانش‌آموزان در یک کلاس تأثیرات یکسانی از هر یک از متغیرهای سطح کلاس می‌گیرند و این رویکرد این مسئله را در نظر نمی‌گیرد، لذا فرضیه استقلال مشاهدات را که اساس تکنیک‌های آماری کلاسیک است در نظر نمی‌گیرد. رویکرد دوم "تجمعیع" است؛ در این رویکرد متغیرهای سطح فردی در سطوح بالاتر تجمعیع می‌شوند و انجام تحلیل در سطوح بالاتر انجام می‌شود. بنابراین ویژگی‌های دانش‌آموز در کلاس احتمالاً با وزن‌دهی^۵ نسبت به اندازه هر کلاس تجمعیع و یک تحلیل سطح کلاسی انجام می‌گیرد (بریک و رادنبوش، ۱۹۹۲). در ادامه، رویکرد دوم

¹. Hierarchical

². Aggregation

³. Bryk & Raudenbush

⁴. Disaggregate

⁵. Weighting

یعنی تجمعیع کردن متغیرها و خطاهای آن بیشتر تشریح می‌شود و تکنیک چندسطحی نیز به عنوان گامی بزرگ در جهت رفع مشکلات دو رویکرد قبلی معرفی خواهد شد. به طور کلی دو روش برای ارزیابی اثرات سطوح وجود دارد: تحلیل تجمعیع زدایی^۱ و تحلیل تجمعیعی^۲ که هر دو تحلیل، اثر متقاطع^۳ سطوح متغیرها را در سطح فردی بررسی می‌کنند. در تحلیل تجمعیع زدایی داده‌های سطح بالاتر، مدرسه، به واحدهای سطح پایین‌تر توزیع می‌شود و لذا واحدهای سطح بالاتر، دانش‌آموز، برای تحلیل استفاده می‌شوند. تحلیل تجمعیع زدایی به دلیل نادیده گرفتن مفروضه‌های تحلیل‌های پارامتریک به ویژه توزیع نرمال داده‌ها، همگنی واریانس و استقلال مشاهدات نامناسب است. در نظر نگرفتن ساختار آشیانه‌ای داده‌ها باعث کاهش گمراه‌کننده خطای استاندارد می‌شود و درنتیجه فاصله اطمینان به غلط کوچک می‌شود. مهم‌تر اینکه، این روش خطای نوع اول را در ارزیابی اثرات متغیرهای مستقل افزایش می‌دهد و این بدین معنی است که فرض صفر بیشتر از حد مورد انتظار رده شود (پاترسون^۴، ۱۹۹۱).

در تحلیل تجمعیعی، داده‌های سطح پایین‌تر، دانش‌آموز، تجمعیع می‌شوند و واحد سطح بالاتر، مدرسه را می‌سازند و لذا واحدهای سطح بالاتر به عنوان واحد تحلیل در نظر گرفته می‌شوند. تجمعیع کردن داده‌ها در سطح بالاتر و سپس انجام تحلیل با استفاده از داده‌های تجمعیع شده باعث بیش برآورد ضرایب خواهد شد (رابینسون^۵، ۱۹۵۰). در تحلیل داده‌های تجمعیعی نیز مشکل اساسی این است که محققان فرض می‌کنند که روابط در سطح گروهی با سطح فردی یکسان است که معمولاً چنین نیست. لذا این نبود تمايز بین سطوح به خطای بوم‌شناسی^۶ منجر می‌شود (گرینلند^۷، ۲۰۰۱؛ گرینلند و مورگنسترن^۸، ۱۹۸۹؛ گرینلند و رابینز^۹، ۱۹۹۴؛ مورگنسترن و

^۱. Disaggregate analysis

^۲. Aggregate analysis

^۳. Cross-level impact

^۴. Paterson

^۵. Rabinson

^۶. Ecological fallacy

^۷. Greenland

^۸. Morgenstern

^۹. Robins

توماس^۱، ۱۹۹۳). اغلب محققان به مفهوم خطای بوم‌شناسی توجه ندارند. مثلاً برخی از محققان جدول‌های آماری مربوط به درآمد گروه‌های مختلف مردم را در نظر می‌گیرند و سپس شواهد را برای افراد در همان گروه به کار می‌برند و بیان می‌کنند فرد پولدار، پولدارتر می‌شود و فقیر، فقیرتر می‌شود (هاکر^۲، ۱۹۹۷). در حالی که شواهد حاکی از آن است که افراد با درآمد پایین با به دست آوردن تحصیلات و تجربه در طی زمان وارد گروه‌های بالاتر می‌شوند و برخی از افراد در گروه‌های بالاتر با افزایش سن و بازنیستگی درآمدشان کاهش پیدا می‌کند (سowell^۳، ۲۰۰۹). خطای بوم‌شناسی همچنین به تورش بوم‌شناسی^۴، تورش بین سطحی^۵، یا تورش تجمعی^۶ نیز شناخته می‌شود (گرینلند، ۲۰۰۱؛ گرینلند و مورگنسترن، ۱۹۸۹؛ گرینلند و روینز^۷، ۱۹۹۴؛ مورگنسترن و توماس^۸، ۱۹۹۳) که به تفاوت بین ضرایب به دست آمده در سطح تجمعی و ضرایب به دست آمده در سطح فردی اشاره دارد.

رابینسون (۱۹۵۰) که تأثیر زیادی در فهم خطای بوم‌شناسی داشته است (واژه‌ای که توسط سلوین^۹، ۱۹۵۸ ابداع شده است) بیان می‌کند که خطای بوم‌شناسی به الگوی روابط نمایش شده در سطح تجمعی اشاره دارد که نمی‌تواند به سادگی به رفتار افراد تعیین داده شود. بهویژه، ضرایب بوم معمولاً بیشتر از ضرایب فردی هستند. از نظر مفهومی، اکز^{۱۰} (۲۰۰۹) نشان داده است که: اول، تحلیل‌های مبتنی بر اندازه‌گیری‌های تجمعی شده به سختی روابط درست در سطح فردی را ارائه می‌دهند. دوم، حتی با فرض نرمال بودن توزیع‌های سطح فردی، روابط سطح گروهی مساوی با روابط سطح فردی نیستند. درنتیجه به دلیل تفاوت‌های بین تحلیل‌های سطح فردی و سطح گروهی، داده‌های بوم‌شناسی به نتایج گمراه‌کننده برای سطح فردی منجر می‌شود و در

¹. Thomas

². Hacker

³. Sowell

⁴. Ecological bias

⁵. Cross-level bias

⁶. Aggregation bias

⁷. Robins

⁸. Thomas

⁹. Selvin

¹⁰. Oakes

بهترین وضعیت، محقق می‌تواند فرض کند که تحلیل‌های تجمیعی وجود دارد که برابر هستند.

دلایل مختلفی برای تورش و سوگیری در تحلیل‌های تجمیعی وجود دارد که از جمله این دلایل: اول، دشوار بودن شناسایی و کنترل متغیرهای مشتبه‌کننده^۱ است که در هر دو سطح فردی و زمینه‌ای می‌تواند اتفاق بیفتد. در سطح فردی برآوردهای بوم‌شناسی زمانی رخ می‌دهد که افراد به طور مساوی به‌وسیله متغیرهای مشتبه‌کننده تحت تأثیر نیستند و ممکن است در برخی گروه‌ها اثرات مشتبه‌کننده‌ها مثبت و در برخی دیگر منفی باشد. حتی اگر اثر متغیر مشتبه‌کننده در گروه‌ها یکسان باشد برآوردهای بوم‌شناسی باز هم تورش‌دار هستند. به عبارتی چون متغیرهای مشتبه‌کننده به طور مشابه در همه اعضای گروه‌ها توزیع نشده‌اند به سوگیری در تحلیل‌های بوم‌شناسی منجر می‌شود (گرینلن، ۲۰۰۱). در سطح زمینه‌ای، تورش بوم‌شناسی وقتی رخ می‌دهد که متغیرهای آمیخته زمینه‌ای به طور متفاوت در گروه‌ها توزیع شده باشند، حتی اگر به عنوان متغیر آمیخته در سطح اول هم نباشند. تغییر معنی متغیرها بعد از تجمعیع کردن آنها دلیل دیگر خطای بوم‌شناسی است. یک متغیر تجمیع شده ممکن است سازه متفاوتی را از سطح اول اندازه‌گیری کند (گرینلن و مورگنسترن، ۱۹۸۹).

همان‌طور که گفته شد هر دو روش تجمیع و تجمیع‌زادایی دارای خطاهایی هستند لذا روش مدل یابی چندسطحی به عنوان روشی جایگزین مطرح است. اساس روش تحلیل چندسطحی نسبتاً ساده است. مدل‌های چندسطحی مشخص می‌کند که چطور متغیرهای اندازه‌گیری شده در هر سطح تجمیع بر توزیع پیامدها در سطح دانش‌آموز اثر می‌گذارد (بارستین، لین و کپل^۲، ۱۹۷۸). درنتیجه، در تحلیل چندسطحی، اثرات مدرسه فقط مشخص‌کننده واریانس بین مدرسه‌ها^۳ نیست بلکه واریانس بین دانش‌آموزان^۴ در هر مدرسه را نیز مشخص می‌کند (براون و ساکس^۵، ۱۹۸۱). تکنیک مدل یابی چندسطحی، اثر زمینه گروه بر افراد ارزیابی و همچنین تفاوت‌های فردی، مطالعه می‌شود. در مقایسه با تحلیل تجمیع، این تکنیک افراد درون یک گروه را متفاوت می‌داند و به زمینه گروه واکنش متفاوتی نشان می‌دهد. تکنیک مدل یابی

¹. Confounding factors

². Burstein, Linn & Capell

³. Between schools variance

⁴. Between students variance

⁵. Brown & Saks

چندسطحی در مقایسه با تحلیل تجمعی زدایی، افراد درون یک گروه را شبیه‌تر به هم نسبت به افراد گروه‌های دیگر می‌داند. مدل‌یابی چندسطحی مقایسه با تحلیل تجمعی و تجمعی زدایی دارای مزیت‌هایی است: اول، مزیت آشکار مدل‌یابی چندسطحی این است که محققان می‌توانند به فرمول‌بندی و آزمون مدل‌های بین سطحی بدون نگرانی در مورد واحد تحلیل اقدام کنند. مدل‌یابی چندسطحی ساختار سلسله‌مراتبی داده‌ها را در نظر گرفته و ارائه‌دهنده زیرمدل^۱ برای هر سطح است. این زیرمدل‌ها بیان‌کننده روابط بین متغیرها در درون سطح فرض شده است و مشخص می‌کند که چطور متغیرها در یک سطح بر روابط بین متغیرها در سطح دیگر اثر می‌گذارد. همچنین داده‌های وارد شده در مدل در سطح خاص و مدل‌ها به محققان امکان بررسی واریانس هر دو سطح پایین‌تر و بالاتر را می‌دهد. بنابراین، مدل‌یابی چندسطحی بر مشکلات تجمعی زدایی متغیرهای گروه به افراد و تجمعی داده‌های فرد به گروه غلبه می‌کنند. دوم، مدل‌یابی چندسطحی به محققان امکان برآوردهای مؤلفه‌های واریانس و کواریانس داده‌های آشیانه‌ای غیر متعادل^۲ را می‌دهد؛ چراکه در این روش امکان جداسازی تغییرپذیری به مؤلفه‌های درون و بین گروهی امکان‌پذیر است. مؤلفه درون‌گروهی، روابط درون گروه‌ها را توصیف می‌کند که امکان مقایسه افرادی که در گروه مشابه هستند مثل کلاس‌ها یا مدرسه‌ها را فراهم می‌کند. مؤلفه بین گروهی به تفاوت بین گروه‌ها اشاره دارد و امکان مقایسه بین کلاس‌ها و مدرسه‌ها را برای محقق فراهم می‌کند. به طور طبیعی، گام اول در تحلیل چندسطحی، جداسازی مؤلفه‌های واریانس درون و بین گروهی است. در حقیقت تحلیل چندسطحی تفاوت‌های اساسی بین مدرسه‌ها را مشخص می‌کند که تحلیل‌های مرسوم قادر به کشف آن نیستند. نهایتاً، مهم‌ترین مزیت مدل‌یابی چندسطحی افزایش دقت هر دو ضرایب رگرسیون و خطاهای استاندارد است. داده‌های خوشبندی شده، به دلیل ماهیتشان، مفروضه‌های همگنی و استقلال را نقض می‌کنند که این مفروضه‌ها اساس تحلیل‌های حداقل مجذورات معمولی^۳ هستند. ولی این نقض در تحلیل چندسطحی مشکلی ایجاد نمی‌کند. چراکه تحلیل چندسطحی به مفروضه‌های اساسی (مثل نرمال بودن، خطی

¹. Submodel

². Unblanced

³. Ordinary least squares

بودن^۱، فاصله مساوی^۲) که شبیه به مفروضه‌های مورد نیاز در تحلیل‌های پارامتریک مرسوم است نیاز کمتری دارد و مفروضه‌های همگنی و استقلال که برای تحلیل‌های چندسطحی مناسب است؛ چراکه در این تحلیل‌ها معادلات برای هر گروه به‌طور جداگانه برآورده شود و مفروضه همگنی واریانس ممکن است در درون هر گروه صحیح باشد ولی ضرورتا در بین گروه‌ها صحیح نیست. همچنین یک اثر تصادفی واحد برای هر گروه درون طرح آماری ترکیب می‌شود. همچنین اگر گروه‌ها از نظر تعداد غیر متعادل هستند، تحلیل چندسطحی برآورده اثرات گروه‌های کوچک را با تعديل آنها برای شبیه شدن به اثرات نمونه کل بهبود می‌بخشد و درنهایت می‌توان گفت که تحلیل چندسطحی برآوردها را در مقایسه با طرح‌های تجمعیع و تجمعیع‌زادایی بهبود می‌بخشد (اتینگتون^۳، ۱۹۹۷)

بریک و رادنبوش (۱۹۹۲) با مقایسه کاربرد سه مدل تجمعیع، تجمعیع‌زادایی و تحلیل چندسطحی، رابطه ویژگی‌های مدرسه و احساس خودپنداره معلم را بررسی کردند. مقایسه سه روش نشان داد که در تحلیل تجمعیع‌زادایی ضرایب برآورده شده قوی هستند و عموماً شبیه به ضرایبی هستند که با کاربرد تحلیل چندسطحی به دست می‌آید. اندازه اثرات همان متغیر بر متغیرهای دیگر شبیه هستند. ولی اثر به‌احتمال بیشتری در تحلیل سطح فردی از نظر آماری معنی‌دار است چراکه خطاهای استاندارد به علت وابستگی بین افراد در گروه‌ها کمتر برآورده می‌شوند. لذا، محقق به‌احتمال بیشتری نتیجه می‌گیرد که یک اثر از نظر آماری معنی‌دار است در حالی که واقعاً چنین نیست و به نتیجه‌گیری غلط منجر می‌شود. در کاربرد تحلیل تجمعیع، ضرایب قوی نیستند، لذا محققان نمی‌توانند به برآوردهای پارامتر اعتماد کنند. از سوی دیگر، تحلیل‌های چندسطحی، دقیق‌ترین برآوردها را از ضرایب و بهترین برآوردها از خطاهای استاندارد از درجه وابستگی درون گروه‌ها و عدم تعادل کوچک بین گروه‌ها را فراهم می‌کنند.

با وجود تفاوت زیاد بین این سه روش در برآوردهای نسبت واریانس تبیین شده در مثال بریک و رادنبوش (۱۹۹۲) در کاربرد تحلیل فردی، فقط $5/4$ درصد از واریانس در متغیر وابسته به وسیله ویژگی‌های مدرسه تبیین می‌شود؛ چراکه در آن

¹. linearity

². Equal interval

³. Ethington

سطح، تغییرپذیری بین و درون‌گروهی را ترکیب می‌کند. در کاربرد تحلیل تجمعی، نسبت واریانس تبیین شده متغیر وابسته ۴۲/۶ بود چراکه تغییرپذیری بین افراد در نظر گرفته نشد و تنها تغییرپذیری بین گروهی، ارزیابی می‌شد. ولی در تحلیل چندسطحی، ۶۳/۱ درصد از واریانس متغیر وابسته تبیین شد چون برخلاف تحلیل تجمعی زدایی، از وابستگی بین افراد در درون گروه‌ها تأثیر نمی‌پذیرد و برخلاف تحلیل تجمعی، تحلیل چندسطحی از عدم اعتبار ایجاد شده به وسیله تجمعی داده‌ها تأثیر نمی‌پذیرد. مزیت‌های تحلیل چندسطحی نسبت به سایر تحلیل‌ها در پژوهش‌های مختلف شبیه‌سازی شده حمایت شده است (مثل بارسیکوسکی^۱، ۱۹۸۱؛ باسینگ^۲، ۱۹۹۳؛ گولدستین^۳، ۱۹۹۵؛ گولدستین و راسباش^۴، ۱۹۹۶، کیم^۵، ۱۹۹۰؛ کیش^۶، ۱۹۶۵؛ کرفت^۷، ۱۹۹۶؛ رودریگر و گلدمان^۸، ۱۹۹۵، تات و وانگباندھیت^۹، ۱۹۸۳؛ ون درلیدن و باسینگ^{۱۰}، ۱۹۹۴). در ایران نیز پژوهش‌هایی در زمینه کاربرد تحلیل چندسطحی در داده‌های تیمز اجرا شده است که از جمله می‌توان به پژوهش نقش و مقدم (۱۳۹۱)؛ کیامنش، حجازی و نقش (۱۳۹۵) اشاره کرد.

روش

پژوهش حاضر از نوع توصیفی و به طور دقیق‌تر همبستگی است. جامعه این پژوهش را دانش‌آموزان ایرانی پایه هشتم در سال تحصیلی ۱۳۸۹-۹۰، تشکیل می‌دهد که در مطالعه تیمز ۲۰۱۱ شرکت کرده‌اند. تیمز ۲۰۱۱ شبیه به مطالعات قبلی تیمز (۱۹۹۵، ۱۹۹۹ و ۲۰۰۳ و ۲۰۰۷) برای اطمینان از اینکه داده‌های نمونه معرف جامعه دانش‌آموزان ملی است از روش نمونه‌گیری خوش‌های طبقه‌ای دو مرحله‌ای^{۱۱} استفاده

¹. Barcikowski

². Busing

³. Goldstein

⁴. Rasbash

⁵. Kim

⁶. Kish

⁷. Kreft

⁸. Rodriguez & Goldman

⁹. Tate & Wongbundhit

¹⁰. Van Der Leeden & Busing

¹¹. Two- stage Stratified Cluster Design

می‌کند (به این معنا که سهم هر یک از خوشه‌ها^۱ در نمونه، متناسب با حجم آن در جامعه است). افزون بر آن با بهره‌گیری از وزن‌های نمونه‌گیری^۲ اطمینان حاصل می‌شود که شاخص‌های آماری به دست آمده از نمونه، معرف جامعه موردنظر هستند. در مرحله اول، مدرسه‌ها با روش احتمال متناسب با حجم^۳ نمونه‌گیری شدند سپس در هر مدرسه منتخب، از میان همه کلاس‌های پایه هشتم یک کلاس با روش تصادفی سیستماتیک انتخاب شده و درنهایت، همه دانشآموزان با احتمال مساوی از کلاس‌های نمونه‌گیری شده در آزمون شرکت کردند. در ایران در سطح مدرسه یا سطح^۴ ۲، تنها یک کلاس از هر مدرسه انتخاب می‌شود، لذا تعداد مدرسه‌ها با تعداد کلاس‌ها مساوی است. تعداد نمونه تیمز ۲۰۱۱ از ۶۰۲۹ دانشآموز (۲۸۱۶ دختر و ۳۲۱۳ پسر) تشکیل شده است.

تیمز برای جمع‌آوری اطلاعات در مورد زمینه‌های آموزشی برای تدریس و یادگیری ریاضیات و علوم، سه پرسشنامه دارد: پرسشنامه دانشآموز، پرسشنامه معلم و پرسشنامه مدرسه. در این پژوهش، به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه دانشآموز و معلم استفاده شده است. متغیر وابسته این پژوهش پیشرفت ریاضیات دانشآموزان پایه هشتم است. متغیرهای مستقل در سطح دانشآموز متغیر مقدار تکلیف در هفته و مدت‌زمان انجام تکلیف است و در سطح مدرسه/معلم شامل متغیرهای مقدار تکلیفی که معلم به دانشآموز می‌دهد و مدت‌زمانی است که معلم برای انجام تکلیف به دانشآموز می‌دهد.

محاسبه اعتبار^۵ و روایی^۶ سؤال‌های تیمز بر اساس شاخص‌های روان‌سنجدی از طریق انجام آزمون‌های مقدماتی^۷ در کشورهای شرکت‌کننده انجام می‌گیرد و پس از تعیین درجه دشواری و قدرت تشخیص برای هر یک از سؤال‌های چندگزینه‌ای و پاسخ باز به تفکیک هر یک از کشورها در قالب گزارش آماری منتشر می‌شود و در اختیار کشورهای عضو قرار می‌گیرد. پس از تجزیه و تحلیل شاخص‌های روان‌سنجدی، سؤال‌هایی که از نظر اعتبار و روایی، شرایط لازم را نداشته باشند حذف و سؤال‌های

¹. Strata

². Sampling Weights

³. Probability Proportional to Size (PPS)

⁴. Reliability

⁵. Validity

⁶. Field test

دیگر جایگزین می‌شود. بنابراین، شاخص‌های آماری مربوط به روایی و اعتبار سؤال‌های تیمز برای تمام کشورهای شرکت‌کننده از جمله ایران محاسبه می‌شود. در این پژوهش از تحلیل چندسطحی (دوستخی) با استفاده از نرم‌افزار HLM و به‌منظور وزن‌دهی از روش MATWGT استفاده شده است.

نتایج

در جدول (۱) میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

جدول (۱) میانگین و انحراف معیار زمان انجام تکلیف و عملکرد ریاضیات

سطح	متغیر	میانگین	انحراف معیار
دانشآموز	عملکرد ریاضیات	۴۱۴/۹۶	۹۰/۳۸
دانشآموز	مقدار تکلیف در هفته	۲/۵۶	۰/۸۸۳
دانشآموز	مدت زمان انجام تکلیف	۳/۵۴	۱/۱۰۴
معالم	مقدار تکلیف در هفته	۳/۱۴	۰/۷۶۳
معالم	مدت زمان انجام تکلیف	۲/۷۵	۰/۸۳۳

در ابتدا و قبل از اجرای تحلیل چندسطحی و به‌منظور مقایسه سه رویکرد تجمعی، تجمعی‌زادایی و چندسطحی بدون توجه به اینکه داده‌های متغیرهای پژوهش در تیمز در دو سطح جمع‌آوری شده‌اند و صرفاً به‌منظور مقایسه سه رویکرد مورد مطالعه با توجه به متغیر مدت زمان انجام تکلیف، سه تحلیل اجرا شد. اول، رویکرد تجمعی‌زادایی به‌منظور تحلیل داده‌ها استفاده شد. در این رویکرد تمام متغیرهای سطح بالاتر در سطح فردی در نظر گرفته می‌شوند. نمره مدت زمان انجام تکلیف که معلم مشخص کرده بود برای همه دانش‌آموزان آن معلم در نظر گرفته شد و تحلیل در سطح دانش‌آموز انجام گرفت. در مرحله بعد برای تحلیل تجمعی، نمره مدت زمان انجام تکلیف که توسط دانش‌آموز پاسخ داده شده بود تجمعی و نمره‌های واحد سطح بالاتر یعنی معلم با تجمعی داده‌ها ساخته شد و سطح معلم به عنوان واحد تحلیل در نظر گرفته شد. در سومین تحلیل یعنی تحلیل چندسطحی، مدت زمان انجام تکلیف در دو سطح در نظر گرفته شد.

در مقایسه برآورده اندازه اثر ثابت و خطاهای استاندارد سه تحلیل، نتایج نشان داد که برآورده اثر ثابت در هر سه تحلیل مشابه است. تحلیل سطح دانش آموزی یا تجمعی زدایی کوچکترین (۰/۱۲) و تحلیل سطح کلاسی (۰/۱۶) بزرگترین اثر را ایجاد می‌کند و مقدار آن در برآورده سلسله مراتبی است که در بین این دو عدد قرار می‌گیرد (۰/۱۴۸).

در مقایسه خطاهای استاندارد در تحلیل تجمعی زدایی خطاهای استاندارد به علت وابستگی بین افراد درون گروهها کمتر برآورده شده است (۰/۰۶۴). بنابر این، محقق به احتمال بیشتری نتیجه می‌گیرد که یک اثر از نظر آماری معنی‌دار است در حالی که واقعاً چنین نیست و به نتیجه‌گیری غلط منجر می‌شود. در تحلیل تجمعی یا تحلیل کلاس ضریب خطای استاندارد ۰/۱۲۷ به دست آمد. خطای استاندارد در تحلیل چندسطحی ۰/۰۹ به دست آمد. خطای استاندارد در تحلیل سلسله‌مراتبی همان‌طور که انتظار می‌رفت کمتر از خطای استاندارد در سطح کلاسی است.

در مقایسه نسبت واریانس تبیین شده در هر سه مدل در تحلیل تجمعی زدایی یا سطح دانش آموز، فقط ۴/۴ در صد از واریانس در متغیر وابسته به وسیله ویژگی‌های مدرسه تبیین می‌شود؛ چراکه در آن سطح، تغییرپذیری بین و درون گروهی ترکیب می‌شود. در تحلیل تجمعی، نسبت واریانس تبیین شده متغیر وابسته ۳۲/۲ بود چون تغییرپذیری بین افراد در نظر گرفته نشد و تنها تغییرپذیری بین گروهی مورد ارزیابی قرار می‌گرفت. ولی در تحلیل چندسطحی، ۴۳/۸۱ درصد از واریانس متغیر وابسته تبیین شد چون برخلاف تحلیل تجمعی زدایی از وابستگی بین افراد درون گروهها تأثیر نمی‌پذیرد و برخلاف تحلیل تجمعی، تحلیل چندسطحی از عدم اعتبار ایجاد شده به وسیله تجمعی داده‌ها تأثیر نمی‌پذیرد.

در ادامه با توجه به اینکه داده‌های تیمز در هر دو سطح جمع‌آوری شده‌اند و به منظور بررسی دقیق‌تر مراحل و خروجی‌های تحلیل چندسطحی، تحلیل داده‌ها با رویکرد دوسطحی اجرا می‌شود. به این ترتیب هر یک از سؤال‌های پژوهش، مطرح و سپس با استفاده از داده‌های آماری، تحلیل می‌شوند. درنهایت، با استفاده از نتایج به دست آمده، به مسئله پژوهش پاسخ داده می‌شود.

آیا عملکرد ریاضیات دانش آموزان پایه هشتم در مدرسه‌ها متفاوت است؟ در این پژوهش، ابتدا برای پاسخ به پرسش بالا یک تحلیل غیر شرطی (مدل آنوا یک‌راهه با

اثرات تصادفی^۱) اجرا می‌شود (مدل A). این مدل برآورده از نسبت واریانس بین کلاس‌ها در عملکرد را فراهم می‌آورد که همان ضریب همبستگی بین کلاسی (ICC) است. تحلیل واریانس یکراهه با تأثیرات تصادفی، اطلاعات مقدماتی مفیدی را راجع به چگونگی تغییرات در پیامدهای نهفته درون و بین مدرسه‌ها و اعتبار هر یک از میانگین نمونه مدرسه‌ها به صورت برآورده از میانگین جمعیت آن ارائه می‌دهد.

جدول (۲) نتایج مدل آنوا یک راهه (مدل A)

		SE	ضرایب	اثر ثابت
		۴/۲۸۹۹۸	۴۱۳/۸۴۰۸۱۵	متوجه میانگین کلاس
سطح معنی‌داری	خی دو	درجه آزادی	مؤلفه واریانس	اثرات تصادفی
۰/۰۰۱	۵۵۱۷/۶۲۴۴	۲۲۶	۳۹۹۵/۶۴۴۲۴	میانگین کلاس
			۴۲۳۵/۱۶۹۷۸	تأثیر سطح دانش آموز

$$\text{در مدل آنوا یکراهه با اثرات تصادفی ضریب همبستگی بین مدرسه‌ها با توجه به} \\ \text{فرمول } \rho = \frac{\tau_{00}}{\tau_{00} + \sigma^2} = \frac{485}{485+0} = ۰/۰ \text{ به دست آمد.} \\ ۳۹۹۵/۶۴۴۲۴ + ۴۲۳۵/۱۶۹۷۸ = ۴۸/۵\%$$

بنابراین کلاس‌ها حدود ۴۹ درصد از واریانس عملکرد را تبیین می‌کنند و ۵۱ درصد برای عوامل سطح دانش آموزان تبیین شده است. همچنین با توجه به اینکه مقدار خی دو χ^2 به دست آمده در جدول (۲) در سطح مدرسه‌ها معنی‌دار است می‌توان گفت متوجه عملکرد ریاضی دانش آموزان مدرسه‌های مختلف به طور معنی‌داری با هم تفاوت دارد. مقدار اعتبار به دست آمده ۹۵۲/۰ نشان می‌دهد که میانگین نمونه مورد نظر معتبر بوده و می‌تواند به عنوان شاخصی از میانگین‌های کلاس‌های واقعی باشد. نتایج مدل غیر شرطی نشان داد که عملکرد ریاضی به طور معنی‌داری بین

¹. One way Anova with random effects model

کلاس‌ها متفاوت است. مدل‌های بعدی برای تبیین واریانس در عملکرد ریاضی با پیش‌بینی کننده‌های سطح دانش‌آموز و سطح کلاس/معلم اجرا شدند. چه مقدار از واریانس عملکرد ریاضی دانش‌آموزان پایه هشتم کشور ایران، مربوط به متغیرهای مقدار تکلیف در هفته و مدت زمان انجام تکلیف در سطح دانش‌آموز است؟ در مدل (B) که مدل عرض از مبدأ تصادفی^۱ با متغیرهای سطح دانش‌آموزان است به این سؤال پاسخ می‌دهد. از آنجایی که هیچ فرض قبلی درباره تفاوت بین مدرسه‌ها و متغیرهای پیش‌بین در این مطالعه وجود ندارد، بخش تصادفی در شیب‌ها وابسته نیست. به عبارت دیگر، فقط عرض از مبدأ در همه مدرسه‌ها متفاوت است اما دیگر ضرایب سطح دانش‌آموز در مفهوم باقی می‌ماند.

¹. Random – intercept model with only student- level variable

جدول (۳) اثرات پیش‌بینی کننده‌ها بر عملکرد دانش‌آموزان برای مدل **B** و **C**

مدل C			مدل B				اثر ثابت
سطح معنی داری	SE	B	سطح معنی داری	SE	B		
							سطح ۱
۰/۰۰۱	۱/۱۷۲۸۴۱	۹/۳۶۲۵۲۲	۰/۰۰۱	۱/۱۷۲۸۴۱	۹/۳۶۲۵۲۲	مقدار تکلیف در هفته	
۰/۰۰۱	۰/۸۵۰۳۵۵	۴/۸۷۲۳۸	۰/۰۰۱	۰/۸۵۰۳۵۵	۴/۸۷۲۳۸	مدت زمان انجام تکلیف	
							سطح ۲
۰/۱۰۹	۷/۰۶۸۸۱۵	۱۱/۳۶۸۴۱				مقدار تکلیف در هفته	
۰/۹۳۹	۵/۱۱۱۰۴۴	۰/۳۹۵۸۹				مدت زمان انجام تکلیف	
سطح معنی داری	خی دو	درجه آزادی	مؤلفه واریانس	سطح معنی داری	خی دو	درجه آزادی	اثر تصادفی
۰/۰۰۱	۵۴۶۶/۳	۲۲۴	۳۹۶۷/۸۳۸	۰/۰۰۱	۵۶۱۶/۹۳۷	۲۲۶	میانگین مدرسه
			۴۱۶۰/۶۲۳			۴۱۶۰/۳۸۵	تأثیر سطح اول

جدول (۳) ارائه‌دهنده نتایج مدل **B** برای دانش‌آموزان پایه هشتم کشور ایران است. مدل غیر شرطی، اساس و پایه‌ای برای محاسبه نسبت کاهش واریانس در مدل حاضر و مدل‌های بعدی است. با مقایسه مؤلفه واریانس مدل **B** و مدل غیر شرطی، شاخص نسبت کاهش در واریانس یا واریانس تبیین شده در سطح دانش‌آموز از فرمول زیر استفاده می‌شود:

$$\frac{\sigma^2_{\text{null model}} - \sigma^2_{\text{estimated model}}}{(\sigma^2_{\text{null model}})}$$

با اضافه شدن عوامل پیش‌بین در سطح دانش‌آموز، مؤلفه‌های واریانس در سطح دانش‌آموز کاهش یافته است. نسبت کاهش واریانس در سطح دانش‌آموز به صورت زیر به دست آمد:

$$\rho = 0.017 / 0.0235 / 16978 - 4160, 38545 / 4235 / 16978$$

که این نشان می‌دهد حدود ۲ درصد از واریانس کل عملکرد ریاضی در سطح دانش‌آموز توسط متغیر مقدار تکلیف و مدت انجام تکلیف تبیین می‌شود. همان‌طور که در جدول فوق مشاهده می‌شود رابطه هر دو متغیر با عملکرد ریاضی در سطح معنی‌دار است.

چقدر رابطه بین عملکرد دانش‌آموز بین کلاس‌ها مشابه است؟ برای پاسخ به این سؤال، مدل بعدی یعنی مدل عرض از مبدأ تصادفی و شبیه‌های تصادفی با متغیرهای سطح دانش‌آموز و کلاس اجرا شد. برای بررسی روابط بین عوامل فردی و عملکرد ریاضی، همه عوامل سطح دانش‌آموز و مدرسه/معلم به عنوان پیش‌بینی کننده وارد مدل شدند و مدل عرض از مبدأ تصادفی با متغیرهای سطح دانش‌آموز و کلاس (مدل C) اجرا شد.

در مدل ضرایب تصادفی با متغیرهای سطح دانش‌آموز و کلاس، متغیرهای سطح دانش‌آموز (مقدار تکلیف و مدت زمان انجام تکلیف) و همچنین متغیرهای سطح کلاس/معلم (مقدار تکلیف و مدت زمان انجام تکلیف) وارد مدل شدند. چون هیچ فرضیه‌ای راجع به تفاوت بین کلاس‌ها در متغیرهای پیش‌بینی کننده در این مطالعه وجود نداشت لذا شبیه‌ها بین کلاس‌ها متفاوت نبوده و ثابت در نظر گرفته شدند. همچنین در این مطالعه اثرات تعاملی بین متغیرها بررسی نشده است. نتایج مدل ضرایب تصادفی با متغیرهای سطح دانش‌آموز و کلاس در جدول (۳) نشان می‌دهد که دو متغیر مقدار تکلیف و مدت انجام آن در سطح دانش‌آموز رابطه معنی‌داری با عملکرد ریاضی دارد ولی رابطه این دو متغیر در سطح مدرسه/معلم معنی‌دار نیست.

مقدار ضریب همبستگی بین کلاسی با توجه به فرمول $\rho = \frac{\tau_{00} + \sigma^2}{\tau_{00}} / 0.0488 = 0.0633 / 0.03967 / 0.0838 + 0.04160$ به دست آمد.

$$\rho = 0.0488 / 0.0633 = 0.03967 / 0.0838 + 0.04160$$

ضریب همبستگی بین کلاسی بعد از اضافه شدن متغیرها در هر دو سطح تغییر زیادی نکرده است.

مقدار خی دو نشان می‌دهد که تفاوت معنی‌دار بین کلاس‌ها در عملکرد همچنان باقی است. درمجموع در مدل کامل یا مدل ۵، ۴۹ درصد و ۵۱ درصد از واریانس عملکرد ریاضی را به ترتیب در سطح کلاس/معلم و دانش‌آموز تبیین می‌کند. همان‌طور که مشاهده شد با انجام تحلیل دوستخی و در نظر گرفتن داده‌ها در دو سطح، نتایج متفاوتی در دو سطح به دست آمد. همچنین مشاهده شد که هر چه قدر به دانش‌آموزان تکلیف بیشتری داده شود و مدت زمان بیشتری صرف انجام تکالیف داشته باشند، عملکرد بهتری دارند ولی این رابطه در سطح بالاتر دیده نشد یعنی مقدار تکلیف و مدت زمان انجام تکلیف که معلم به دانش‌آموزان می‌دهد رابطه‌ای با عملکرد دانش‌آموزان ندارد.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف مقایسه روش‌های تجمعی، تجمعی‌زادایی و تحلیلی چندسطхи انجام گرفت. همان‌طور که بیان شد هر دو روش تجمعی و تجمعی‌زادایی دارای خطاهایی هستند. از این‌رو، روش مدل‌یابی چندسطхи به عنوان روش جایگزین مطرح است. مدل‌های چندسطхи مشخص می‌کند که چطور متغیرهای اندازه‌گیری شده در هر سطح تجمعی بر توزیع پیامدها در سطح دانش‌آموز اثر می‌گذارد (بارستین، لین و کیل، ۱۹۷۸). درنتیجه، در تحلیل چندسطхи، اثرات مدرسه فقط مشخص کننده واریانس بین مدرسه‌ها نیست بلکه واریانس بین دانش‌آموزان درون هر مدرسه را نیز مشخص می‌کند (براون و ساکس، ۱۹۸۱). مدل‌های چندسطхи مزیت‌های قابل ملاحظه‌ای در مقایسه با دو تحلیل تجمعی و تجمعی‌زادایی دارد. با توسعه روش‌های چندسطхи در بررسی اثر متقابل بین سطوح، اثرات متغیرهای فردی و گروهی در هر سطح تحلیل می‌شود. در تحلیل‌های چندسطхи در برآورد اثرات بین سطوح، متغیرهای هر سطح (فردی، مدرسه) در سطح مربوط به خود تعریف و اندازه‌گیری شوند. در حال حاضر، تعدادی طرح‌های مدل یابی چندسطхи برای ارزیابی مدل‌های چندسطхи و مدل‌های رگرسیون چندسطхи، به ویژه مدل‌های خطی چندسطхи وجود دارد (هاکس، ۲۰۰۲). در این مقاله، از مدل‌یابی خطی چندسطхи برای بررسی داده‌های تیمز ۲۰۱۱ استفاده شده است. نتایج نشان داد که در استفاده از مدل‌یابی چندسطхи می‌توان مدل‌های بین سطوح را ارزیابی کرد و نتایج قابل تفسیرتری از دو تحلیل تجمعی و تجمعی‌زادایی به دست آورد. همچنین این مدل‌ها نسبت واریانس

متغیر وابسته را در هر سطح مشخص می‌کند. مهم‌ترین برتری مدل‌های چندسطحی افزایش دقت ضرایب برآورده است. وقتی داده‌ها با توجه به ماهیتشان خوشبندی می‌شوند، از مفروضه‌های همگنی و استقلال که اساس تحلیل‌های خطی سنتی هستند تخطی می‌کنند. در مدل‌های چندسطحی، این تخلف‌ها مشکل‌زا نیستند؛ چراکه معادلات جدا برای هر گروه نوشه می‌شود و مفروضات همگنی واریانس و استقلال درون هر گروه صحیح هستند ولی ضرورتاً بین گروه‌ها صحیح نیستند. در مدل‌های چندسطحی اثر تصادفی برای هر گروه، تغییرپذیری در اثرات تصادفی و همچنین خطاهای استاندارد محاسبه می‌شوند؛ به این معنی که اثر پارامترها و واریانس‌های خطای طور جدایگانه برآورده می‌شوند و به همین دلیل مدل‌های چندسطحی واقع‌بین هستند (اتینگتون، ۱۹۹۷).

در این پژوهش از تحلیل چندسطحی برای بررسی داده‌های آشیانه‌ای تیمز استفاده شد و نتایج علاوه بر نشان دادن مزیت این تحلیل بر دو تحلیل تجمعی و تجمعی‌زادای نشان داد که بین مقدار تکلیف و مدت زمان انجام آن با عملکرد ریاضی در سطح دانش‌آموز رابطه معنی‌داری وجود دارد ولی بین مقدار تکلیفی که معلم به دانش‌آموزان می‌دهد و مدت زمان انجام آن با عملکرد ریاضی در سطح معلم رابطه معنی‌داری وجود نداشت. رسیدن به این نتیجه یعنی تحلیل رابطه در سطوح مختلف با تحلیل چندسطحی امکان‌پذیر است. تحلیل‌های چندسطحی در تحلیل‌های مختلفی مثل داده‌های آشیانه‌ای، داده‌های طولی و رشد و نمو داده‌ها نیز به کار می‌روند. محققان باید بنا به اهمیت توجه به سطوح در بسیاری از پژوهش‌ها، همان‌طور که به نمونه‌ای از آن در پژوهش حاضر اشاره شد، هر چه بیشتر به استفاده از این تحلیل‌ها در پژوهش‌های خود روی آوردنند.

منابع

نقش، زهرا و مقدم، اعظم (۱۳۹۱). کاربرد تکنیک‌های مدل‌یابی چندسطحی در تحلیل داده‌های تیمز ۲۰۰۷ و مقایسه آن با تحلیل یک‌سطحی. *اندازه‌گیری تربیتی*. ۸ (۳)، ۱۳۳ - ۱۵۴.

کیامنش، علیرضا؛ حجازی، الهه و نقش، زهرا (۱۳۹۵). رابطه مدت زمان انجام تکلیف و پیشرفت ریاضی: کاربرد مدل‌یابی چندسطحی برای تحلیل داده‌های تیمز ۲۰۱۱. *نوآوری‌های آموزشی*. ۶۰ (۱۵)، ۶۱ - ۷۴.

- Barcikowski, R. S. (1981). Statistical power with group mean as the unit of analysis. *Journal of Educational Statistics*, 6 (3), 267-285.
- Bronfenbrenner, U. (1976). The experimental ecology of education. *Educational Researcher*, 5 (9), 5-15.
- Brown, B. W. & Saks, D. H. (1981). The microeconomics of schooling. *Review of Research in Education*, 9 (1), 217-254.
- Bryk, A. S. & Raudenbush, S. W. (1992). *Hierarchical Linear Models: Applications and Data Analysis Methods*. Newbury Park, CA: Sage.
- Burstein, L. (1980). The analysis of multi-level date in educational research and evaluation. *Review of Research in Education*, 8 (1), 158-233.
- Busing, F. (1993). *Distribution characteristics of variance estimates in two level models*. Leiden University, Department of Psychometrics and Research Methodology.
- Burstein, L.; Linn, R. L. & Capell, F. J. (1978). Analyzing multilevel data in the presence of heterogeneous within-class regressions. *Journal of Educational and Behavioral Statistics*, 3 (4), 347-383.
- Cronbach, L. J. (1976). *Research on classroom and schools: Formulation of questions, design and analysis*. Stanford, CA: Stanford Evaluation Consortium.
- Ethington, C. A. (1997). A hierarchical linear modeling approach to studying college effects. In J. Smart (ed), *Higher Education: Handbook of Theory and Research*, 12, (pp. 165-194). New York: Agathon.
- Goldstein, H. (1995). *Multilevel statistical models* (2nd ed). London, United Kingdom: Edward Arnold.
- Goldstein, H. (1997). Methods in school effectiveness research. *School Effectiveness and School Improvement*, 8 (4), 369-395.
- Goldstein, H. & Rasbash, J. (1990). *Improved approximations for multilevel models with binary responses*. London, United Kingdom: University of London.

- Goodman, L. (1959). Some alternatives to ecological correlation. *American Journal of Sociology*, 64, 610-625.
- Greenland, S. (2001). Ecologic versus individual-level sources of bias in ecologic estimates of contextual health effects. *International Journal of Epidemiology*, 30 (6), 1343-1350.
- Greenland, S. & Morgenstern, H. (1989). Ecological bias, confounding, and effect modification. *International Journal of Epidemiology*, 18, 269-274.
- Greenland, S. & Robins, J. M. (1994). Ecologic studies-biases, misconceptions, and counterexamples. *American Journal of Epidemiology*, 139, 747-760.
- Hacker, A. (1997). *Money: Who has how much and why*. New York: Scribner.
- Hox, J. J. (2002). *Multilevel analysis: Techniques and applications*. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Kim, K. S. (1990). *Multilevel data analysis: A comparison of analytical alternatives*. Los Angeles, CA: University of California.
- King, G. (1997). *A solution to the ecological inference problem: Reconstructing individual behavior from aggregate data*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Kousser, J. M. (2001). Ecological inference from Goodman to King. *Historical Methods, Journal of Historical Methods*, 34 (3), 101-126.
- Kreft, Ita G. G. (1996). *Are multilevel techniques necessary?* An overview, including simulation studies. Los Angeles: California Stata University.
- Mischel, W. (1977). The interaction of person and situation. In D. Magnusson & N.S. Endler (Eds), *Personality at the crossroads. Current issues in interactional psychology* (pp. 333-352). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Morgenstern, H. & Thomas, D. (1993). Principles of study design in environmental epidemiology. *Environmental Health Perspectives*, 101 (4), 23-38.
- Oakes, J. M. (2009). Commentary: Individual, ecological and multilevel fallacies. *International Journal of Epidemiology*, 38, 361-368.
- Paterson, L. (1991). An introduction to multilevel modeling. In S. W. Raudenbush & J. D. Willms (Eds). *Schools, classroom, and pupils* (pp.13-25). San Diego, CA: Academic Press, Inc.
- Raudenbush, S. W. & Bryk, A. S. (1986). A hierarchical model for studying school effects. *Sociology of Education*, 59, 1-117.
- Rodriguez, G. & Goldman, N. (1995). An assessment of estimation procedures for multilevel models with binary responses. *Journal of the Royal Statistical Society. Series A (Statistics in Society)*, 158 (1), 73-89.

- Robinson, W. S. (1950). Ecological correlations and behavior of individuals. *American Sociological Review*, 15, 351-357.
- Selvin, H. C. (1958). Durkheim's suicide and problems of empirical research. *American Journal of Sociology*, 63, 607-619.
- Shively, W. P. (1969). Ecological inference: The use of aggregate data to study individuals. *The American Political Science Review*, 63 (4), 1183-1196.
- Sowell, T. (2009). *The housing bottom and bust*. New York, NY: Basic Books.
- Tate, R. & Wongbundhit, Y. (1983). Random versus nonrandom coefficient models for multilevel analysis. *Journal of Educational Statistics*, 8, 103-120.
- Van Der Leeden, R. & Busing, F. (1994). *First iteration versus IGLS/RIGLS estimates in two-level models*: A Monte Carlo study with ML3. Leiden: Department of Psychometrica and Research Methodology, Leiden University.
- Webb, N. M. (1977). *Learning in individual and small group settings*. Stanford, CA: Stanford University School of Education.